

1. Miejscowość	Piława Górna	5. Nazwa zabudku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Piława		
3. Powiat	dzierzoniowski		
4. Województwo	dolnośląskie		
[Historia – c. d.] przeznaczony był dla prezbiterian, którzy zobowiązali się żyć w czystości. Jego budowę rozpoczęto w 1746 r. i prawdopodobnie, co można określić na podstawie zachowanej ikonografii, został on wtedy założony na rzucie litery „L”, z budynkiem głównym na planie wydłużonego prostokąta, ustawionym wzdłuż ulicy oraz z niższą o kondygnację częścią, dobudowaną do północno-zachodniego narożnika. Z tyłu budynku mieściły się warsztaty, prawdopodobnie o nietrawnych formach. Jak podają m. in. Voss i Schneck, przy czym ten pierwszy zamieszcza plan sytuacji całego Gnadenfrey wraz z obrysem parteru domu braci, w 1764 r. od strony tylnej elewacji budynku głównego dobudowano równoległe do niego, analogiczne w rzucie, lecz nieco większe skrzydło. Obiekt ten, określony przez Vossa jako Hinterhaus, mieścił prawdopodobnie stajnie i pomieszczenia do przechowywania żywności, czego dowiadujemy się z ówczesnych opisów miejscowości. Obiekt ten łączył się z wyżej wymienioną dobudówką i obie te części uzyskały o jedną kondygnację więcej, niż najstarszy budynek frontowy. W ten sposób całe założenie uzyskało rzut litery „U”. Według przekazów ikonograficznych, podczas wielkiego pożaru Gnadenfrey w 1792 r. budynek stracił zadaszenie i został odbudowany w 1795 r. Ponownej przebudowie całe założenie poddano w 1884 r., kiedy stało się ono domem dla chłopców uczęszczających do ośrodka szkolno-wychowawczego, powstałego w miejscowości (Knabenanstalt). Zdjęcie lotnicze Gnadenfrey z lat 20. XX w. ukazuje całe założenie domu braci jako spójne architektonicznie, składające się z trzech skrzydeł (północne i zachodnie wyższe), z których każde przekryto stromym dachem dwuspadowym o ściętych naczółkach i doświetleniach w formie lukarn. W 1803 roku Gnadenfrey wykupiono z rąk Seidlitzów, by po kilku zmianach właścicieli w 1826 r. miejscowość stała się własnością von Zeschwitzów. <p>Brak informacji dotyczących prowadzonych przy budynku prac konserwatorskich, jednak na podstawie stanu jego zachowania</p>		5. Nazwa zabudku (jak w karcie), adres	
		pl. Piastów Śląskich 4, 58-240 Piława Górna	

<p><u>Otworki okienne.</u> Otworki okienne piwnicy prostokątne, zamknięte łukiem odcinkowym, zamurowane; stolarzka okienna niezachowana. Otworki okienne parteru, pierwszego, drugiego piętra (widoczne w ścianach szczytowych) oraz poddasza (widoczne w południowej ścianie szczytowej) prostokątne, zamknięte prosto.</p> <p>Stolarzka okien parteru niezachowana. W otworach okiennych I piętra elewacji wschodniej, I p. elewacji zachodniej poza skrajną północną ośią przy dobudówce, II p. dobudówki dostawionej do elewacji zachodniej, w otworach elewacji południowej poza drugą ośią poddasza, trzech skrajnych zachodnich otworach I p. oraz II p. elewacji północnej - zachowane ślimiona w 2/3 wysokości otworów, wydzielające nadświetlenia w kształcie prostokątów usytuowanych horyzontalnie. W otworze poddasza w skrajnej zachodniej osi elewacji południowej zachowane analogicznie do opisanego ślimię oraz słupki, dzielący symetrycznie dolną część okna na dwie kwatery.</p> <p><u>Elewacje.</u></p> <p>Budowla posadowiona jest na dość wysokim, tynkowanym cokole (za wyjątkiem elewacji zachodniej), przepartym oknami piwnicy, które częściowo ukazują się wraz ze spadkiem terenu ku północy. Wszystkie elewacje tynkowane, z elementami malowanymi, zamknięte wąskim gzymsem z profilowanych cegieł, tynkowanym.</p> <p><u>Elewacja wschodnia (fasada).</u> Elewacja niesymetryczna, dwukondygnacyjna, 15-osiowa. Otwór wejściowy usytuowany niesymetrycznie, na piątej osi od północy, zamknięty łukiem odcinkowym z kluczem, z portalem w formie profilowanej, płaskiej opaski. Ponad łukiem otworu malowany trójkątny fronton nałożony na kształt wydłużonego czworoboku.</p> <p>Otworki okienne na obu kondygnacjach prostokątne, z wysuniętymi podokiennikami, zakończonymi delikatnym profilowaniem. Wszystkie otworki okienne parteru wórnio zamurowane.</p> <p>Pierwotnie okna obramione prostymi opaskami ciągniętymi w tynku, w kondygnacji piwnicy prawdopodobnie z kluczem i uszakami, których pozostałości widoczne w tynku. Czytelne resztki gzymśw międzykondygnacyjnych oraz prawdopodobnie pilastrów, które wraz z cokołem ciągnięte w tynku.</p> <p><u>Elewacja zachodnia.</u> Niesymetryczna, dwukondygnacyjna, 10-osiowa, o różnym rozmieszczeniu otworów na każdej z kondygnacji. Otworki okienne prostokątne, zamknięte prosto, na pierwszej kondygnacji z wysuniętymi podokiennikami. Otworki okienne prostokątne, zamknięte prosto, na wysokości II p. z zachowanym ślimieniem stolarzki.</p>
--